

'Monsanto Papers werpen licht op wellicht grootste bedrijfsschandaal ooit'

'De Monsanto Papers laten een flard zien van een decennialange traditie waarbij Monsanto de glyfosaat-wetenschap ronduit manipuleert', schrijft Bart Staes (Groen). Vandaag wordt in het Europees parlement een hoorzitting over het dossier georganiseerd.

Het Europees parlement organiseert vandaag een hoorzitting over de zogenaamde "Monsanto Papers". Het gaat hierbij om duizenden interne documenten die openbaar werden gemaakt als gevolg van een [rechtszaak](#) in de Verenigde Staten. We zien nog slechts het topje van een ijsberg, die nu al de contouren laat zien van een zaak van 'corporate crime', een waarbij Dieselgate en het gesjoemel van autofabrikanten verbleekt.

Op mijn bureau ligt een dikke map, met honderden pagina's interne documenten van de agrochemische multinational Monsanto, ook wel bekend als het 'meest gehate bedrijf ter wereld'. De documenten werden me opgestuurd door het Amerikaanse advocatenkantoor Baum Hedlund Aristei & Goldman, dat deel uitmaakt van een groep advocatenkantoren die de klachten van vele duizenden Amerikaanse landbouwers of landbouwwerkers behartigen. Allemaal kregen ze lymfeklierkanker of een andere vorm van kanker en allemaal wijten ze dat aan hun jarenlange gebruik van RoundUp, '[commercieel vlaggenschip](#)' van Monsanto, met daarin het hoofdbestanddeel glyfosaat. Dat is 's wereld meest gebruikte herbicide, goed voor miljarden dollars per jaar.

Delen

Monsanto Papers werpen licht op wellicht grootste bedrijfsschandaal ooit

Ikzelf en drie groene collega-parlementsleden kregen de documenten omdat we begin juli een brief stuurden naar de Amerikaanse rechter die in Californië deze enorme rechtszaak moet beoordelen. Elke week sluiten honderden nieuwe Amerikaanse individuen zich bij deze zaak aan, die da nook enorme properties begint aan te nemen en ook vanuit het Duitse hoofdkwartier van de agrogigant Bayer met argusorgen wordt gevolgd. Bayer wil immers voor 66 miljard euro Monsanto overnemen - ook wel bekend als "*a merger from hell*" - hetgeen nu wordt onderzocht door de Europese Commissie.

Maar waarom begon die Amerikaanse rechtszaak? Omdat het IARC, het Internationaal kankeronderzoeksinstituut van de Wereldgezondheidsorganisatie, in 2015 een onafhankelijke wetenschappelijke beoordeling maakte van glyfosaat. De essentie van dat oordeel: 'glyfosaat is kankerverwekkend voor dieren en waarschijnlijk kankerverwekkend voor mensen'.

En dan denkt u wellicht: de alarmbellen gingen dus af in Monsanto's hoofdkwartier. Nee, die alarmbellen waren het jaar ervoor al afgegaan. Uit de interne documenten en emails waar we toegang toe hebben, blijkt dat Monsanto toen al wist dat IARC zich over hun geliefde herbicide ging buigen en wist dat slecht voor de business zou zijn.

Maffiapraktijken

Met andere woorden, Monsanto wist dat het onafhankelijke onderzoeksinstituut met wereldfaam niet te beïnvloeden zou zijn en dat de bestaande, niet-gemanipuleerde wetenschappelijke literatuur zou laten zien dat er onmiskenbaar gezondheidsrisico's verbonden zijn aan glyfosaat.

De Monsanto Papers laten een flard zien van een decennialange traditie waarbij Monsanto de glyfosaat wetenschap ronduit manipuleert. Hoe? Wetenschappelijke artikelen 'ghostwriten', dus zelfs schrijven en er dan ['onafhankelijke wetenschappers die invloed konden uitoefenen bij reguleren instanties'](#) er hun naam aan laten verbinden, peer-reviewers wiens universiteit eerder een forse zak geld kregen van Monsanto, onder druk zetten om kritisch onderzoek als peer-reviewers neer te sabelen, onafhankelijke wetenschappers warden geïntimideerd, hun reputatie besmeurd via allerlei zogenaamd onafhankelijke wetenschapsorganisaties, het hebben van bevoorrechte relaties met ambtenaren van de [US Environmental Protection Agency](#) . Dat de Amerikaanse overheid moest adviseren over de veiligheid van glyfosaat en het via de EPA tegenhouden van onderzoek door andere overheidsinstellingen. Enfin, de lijst met voorbeelden van dit soort maffiapraktijken is lang.

Het strafte is echter dat Monsanto, nog voor de wetenschappers van IARC ook maar één keer hadden vergaderd over hun onderzoek naar glyfosaat, al een heel campagneplan had opgezet om IARC aan te vallen. Zo werd de methodologie in vraag gesteld, werden Amerikaanse congresleden ingeschakeld om de Amerikaanse financiering van IARC terug te trekken, en werden wetenschappers persoonlijk aangevallen.

Wat mij enorme zorgen baart, is dat het hoofd van de Europese voedselveiligheidsagentschap EFSA ook meedeed aan het IARC-bashen en de organisatie vorig jaar beschuldigde aan 'Facebook-science' te doen. Toen kwam namelijk EFSA met zijn oordeel: glyfosaat is veilig.

Maar wat blijkt nu? Een deel van het EFSA rapport - de bespreking van de bestaande literatuur - is copy-paste van wat de Glyphosate Task Force (Monsanto en andere chemische bedrijven) hadden aangeleverd.

Bovendien zegt EFSA enerzijds dat IARC zich op minder studies baseerde, maar weigert het anderzijds die extra studies vrij te geven voor wetenschappelijke tegen-expertise. Waarom?

Omdat die commercieel eigendom zijn van Monsanto & co. Ik stapte daarom dit voorjaar naar het Europees Hof van Justitie om EFSA te dwingen alle data vrij te geven. Intussen heeft Monsanto zich bij deze zaak gevoegd. Ik begrijp dat EFSA tussen twee vuren zat, maar het blijft onbegrijpelijk dat EFSA als Europese instelling die het algemeen belang voorop moet stellen zich liever door ons voor de rechter liet slepen dan door Monsanto.

Begin van de waarheid

We zien nu nog maar het begin van de waarheid in deze zaak. En er zijn nog duizenden documenten die nog '*confidential*' zijn, omdat de advocaten ze nog niet via het Amerikaanse rechtsproces vrijgekregen hebben. Een van de advocaten vertelde ons dat uit de interne documenten blijkt dat Monsanto al begin jaren '80 wist dat glyfosaat mogelijk zou leiden tot beschadiging van het DNA, een eerste stap naar kanker.

Die advocaten smeken de Europese overheden die voor het eind van het jaar moeten beslissen om de vergunning voor glyfosaat niet te verlengen met nog eens tien jaar zoals de Europese Commissie voorstelt. De lidstaten moeten daar over stemmen en tot op de dag van vandaag is volstrekt onduidelijk welke positie België inneemt.

Op basis van wat ik nu weet zou het misdaad zijn mocht België voor een nieuwe vergunning stemmen. Het minste wat je mag verwachten van overheden en regulatoren is dat ze serieus naar bewijsmateriaal over wetenschapsfraude kijken, en de volksgezondheid zwaarder laten wegen dan de miljarden business van een dubieus bedrijf.

Lees ook:

[De Powerpoint die Monsanto liever geheim wilde houden](#)

[Roundup veilig? Hoe Monsanto speculeert over haar eigen 'kankerverwekkende' product](#)